

91 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 24. VIII 1850
HUB, JVS handskriftssamling

Egen Saknade Make!

God morgon, Gud låte Dig vara vid hälsan. Om jag nu börjar med klagomål, öfver min stora ledsnad, att vara ensam utan Dig, och den stora oro jag, har för våra små, tro du kanske ej, men uppricktigt sagt, jag får ej ro förrenn du är hos oss. I går om afton var min oro störst, då hade jag så gärna vakat och skrivit till Dig, men att sitta ensam blef så hemskt. 10

Barnen äro friska, utom, Henrick, är som förut, den sissta ögon tand är ännu ej utsprucken, men det ser alldeles ut som den alldeles snart vore framme. Jag har ännu fortfarit att smörja hans mage om morgon och afton, och ännu håller han på med samma mixtur, jag har hittills tyckt det vara onödigt att fråga af D:r Pipping, då han ej så särdeles ofta haft öppning, fastän magen är dålig, men om det fortfar, måste jag väl besvara honom. Barnen tycks äfven sakna Dig Napu springer ofta i Din Kammare för att söka Dig, och åt du ej fins, ropar han alltid Våjäh. 20

Med Calles hals tycks det vara alldeles på förbättring, han är nästan alls inte mera hes. Dagen efter din afresa lätt jag honom gå till Pipping, och han fick till svar, att han skulle hållas inne, och han har ej vidare varit ute, än hos Nervander. Calle hvad jag tyckt har läst flitigt, han har i dag examen, han ser så putsad och fiffig ut.

Det gick så olyckligt med min adress, jag lemnade den på bordet i din kammare. Han som går här alla Torsdagar och Måndagar, tog säkert lappen och torkade pennan med den ty när jag skulle komma för att skriva utan skriften på ditt bref var den försvunnen. nu har jag en ny. 30

Alla Måndagar och Lördagar skall jag skriva till Dig. Farväl Älskade Make, Kom, Kom, snart till dem som längtar dag och natt efter Dig

Din
Jeanette

Den 24 Augusti.

92 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 25. VIII 1850
HUB, JVS handskriftssamling 40

Helsingfors Den 25 Augusti

Älskade Make!

I dag har jag stort skäl att vara glad. Lilla Henricks sissta ögon tand är framme, han är mycket bättre, och nu hoppas jag att han med Guds hjälp blir alldeles bra. Om du mins så var han alltid svårast sjuk, alldeles förren tand blef synlig. Och i går hade han en svår dag. Derföre var min ångest så stor. 50

Mitt sista bref blef så halft, men som jag tyckte, att jag hade bestyrt undan allt, fick jag hem mjöl ifrån torget, och fick låf att räkna och fundera med Gubbarna, så att tiden blef alltför kort för min skrifning. Och sedan hade jag Henrick på knäet, han skref äfven, han är också nu här. Han öppnade lådan, der du brukade förvara namnammen, och du

må tro att glädjen blef stor, när han ännu hittade några smulor. Hanna är frisk och frodig, liksom lilla Ludvig. Vädret har varit så regnit och kyligt, att barnen ej kunnat vara ute, mer än i par dagar sedan du reste, men om det blef klart skall jag ej försumma att föra dem ut.

Jag är förundrad öfver att jag ej har fått bref från Dig. Det måste vist vara Vaktmästarns slarf, kanske han försummat att gå på posten, jag vill ändå hoppas att du är frisk, och att ingen olycka händt Dig. Jag räknar dagarna till din återkomst, du dröjer ej mer än två veckor, eller huru? Kanske du kommer förr, skrif mig den stora glädjen.

10 Jag har ej varit ute för resten, än på torget, då det varit nödvändigt för mig, inga visiter har jag heller haft, det undrar jag ej uppå, ty här fins ingen som är road af mig, eller alls bryr sig om mig. Jag saknar dem ej heller. I dag är det Lovisa, ingen tycks veta deraf jag ämnar ställa till en liten syrris för Barnen, och ställa till en stor the servering, och kanske jag ber Holmens äfven, de tyckas vara så snella onh beskeliga.

Löjtnant Smedberg är ännu ej kommen, så att jag ej kunnat yrka på Ryssens bortflyttning, inga oroligheter har här varit, utan som förut. En afton uti den rysliga stormen stjelpte hela planket omkull i Trädgården. Pojkar större och mindre strömmade dit, och för att få 20 behålla blommorna, fick jag låf att taga en Schangdarm för natten, som troget vakade. Han bjerte blott 20 Kopek Silver. Vaktmästaren önskade att få sätta ihop planket och nu är allt i orning.

Lilla Henrick blir allt raskare, du kan vara obekymrad för honom.

Calle har begynt sin skolgång, klockan 1/2 8 i dag gick han till Nervander. Examen räckte till tolf. Han slapp på andra klassen. Jag känner mig lite illamående, det är blott hufvudvärk, och jag hoppas det har hastig övergång. Om jag fick bref från Dig vore jag frisk, ty min längtan är så stor.

30 En sorglig nyhet, Apthekar Kellgren är Död. Unga Kellgrens äro dit resta, och kommer att dröja der, par månader. Stackars Barn det måste varit et hårt slag.

Var ej ledsen Älskade Make om mitt bref ej blir så bra, men jag är lite trött, nästa Lördag skall jag också skriva. Farväl Älskade Make, håll <af> mig en smula, annars blir <***> så tungt, haf öfverseende, det b<eder> med upprördt hjerta din

Jeanette.

40 **93** J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 29. VIII 1850
HUB, JVS handskriftssamling

Riga den 29 Augusti.

Älskade Maka!

Jag har stor orsak att tacka Gud för denna glädje, att få skriva till Dig, då jag i dag erhållit Ditt öma bref, och är i stånd att kunna besvara det utan att göra Dig oro.

50 Den starka stormen den 21:sta fördröjde ångbåten från Petersburg, med hvilken jag skulle fara till Riga, en hel dag, så att jag först Fredagen kl. 10 f. m. lemnade Reval's hamn. Lördagen kl. 3 e. m. landade vi här, efter en resa under någotsånär blåsigt väder.

Redan hemma kände jag min mage i oordning, och ansattes litet i Reval, men fördref det onda åter till vidare. Så snart jag kom hit blef jag på allvar sjuk, så att jag endast ett par timmar om Lördagen var